

átt að gefa út vegabréf, fyr en hann um þetta efni hafði fengið vissu sína, þannig virðist það að hafa verið á góðum rökum byggt, að hreppsnefndin í Arnarneshreppi skaut framkvæmd flutningsins á frest, þar til viðurkenning frá hálfu Hólahrepps barst henni í hendur. Þetta virðist og að vera viðurkennt í bræfi Hólahrepps frá 6. febr. 1876, þar sem hann samkvæmt bræfi hreppsnefndarinnar í Arnarneshreppi frá 12. nóvember 1875 samþykkir, að Jósef Jósefsson megi flytjast til Hólahrepps, þegar færi gefist til þess. Eptir þessu verður ekki betur sjeð, en að Hólahreppur hefði verið skyldur til, að endurgjalda Arnarneshreppi það meðlag, sem hefði orðið að veita hinum umrædda þurfamanni frá 1. nóv. 1875 til þess tíma, að brjefið frá 6. febr. 1876 var komið til Arnarneshrepps, og færi gafst á, að framkvæma flutninginn með hliðsjón til þess, hvernig ástatt var t. a. m. árs-tíma, heilsufari þurfamannsins ó. s. frv., sbr. 8. gr. reglugjörðar 8. jan. 1834; en hins vegar bera málskjölin með sjer, að Arnarneshreppur hefði eptir 1. nóvbr. 1875 engu kostað til framfærslu hins nefnda þurfamanns. Því þegar það í nóvembermánuði 1875 kom til tals að flytja Jósef, álitu fósturfórelðrar hans, að flutningur hans á þeim tíma gæti bakað honum heilsutjón, og kusu því heldur að láta meðlagsins með honum ókrafid, en að láta hann fara.

Að því leyti sem úrskurðurinn gjörir Hólahreppi að skyldu að endurgjalda Arnarneshreppi styrk þann, sem veittur var Jósef Jósefssyni á tímabilinu frá 16. des. 1874 til 1. nóvember 1875, hefir Hólahreppur fylgt fram þeirri ætlun, að einnig í tilliti til þessa tímabils hafi frá hálfu hlutadeigandi hreppsnefndar átt sjer stað slíkt hirðuleysi í því, að fá vissu um, hvar hreppur sá væri, sem framfærsluskyldan hvíldi á, að hún með því hefði brotið af sjer rjett til endurgjalds, eins og það er ákveðið í amtsúrskurðinum um þann tíma, sem ekkert var gjört til að grennslast eptir sveitfesti hlutadeiganda. Einkum hefir af hálfu Hólahrepps verið tekið fram, að hreppsnefndin í Arnarneshreppi hafi ekki yfirheyrt Jósef Jósefsson sjálfan um fœðingarstað hans og þáverandi verustað foreldra hans, þar sem þó ætla megi, að hann hafi verið fær um að veita slíkar skýrslur, þegar hreppsnefndin í des. 1874 hafi tekið að grennslast eptir þessu. Þótt því nú ekki verði neitað, að eðlilegast og æskilegast hefði verið, að hreppsnefndin í Arnarneshreppi hefði yfirheyrt hlutadeigandi þurfamann sjálfan eða fósturfórelðra hans um fœðingarstað hans, má þó ekki gleyma því, að hreppsnefndin hafði ástœðu til að ætla, að þau ekki væru fær um að gefa slíka skýrslu, þar sem hlutadeigandi sóknarprestur hafði við ferming Jósefs 1873 árangurslaust reynt að útvega skýrslu um þetta, og hefir vottorð hans þar um verið lagt fram, og var ástœða til að halda, að hann hefði leitað skýrslunnar, bæði hjá piltinum sjálfum og fósturfórelðrum hans. Með því nú að sýslumaðurinn í Eyjafjardarsýslu einnig virðist að hafa verið á því, að slík yfirheyrsla myndi ekki geta skýrt málið, og þar eð hreppsnefndin í Arnarneshreppi hefir til að útvega hinar umræddu skýrslur snúið sjer til hins næsta yfirboðara síns samkv. 3. gr. reglugj. 8. jan. 1834, verður ekki með sönnu sagt, að hreppsnefndin hafi sýnt það hirðuleysi, er samkvæmt 9. grein reglugjörðarinnar frá 8. jan. 1834 sambr. við kansellibrjef 1. maí 1838 og brjef landshöfðingja 17. nóvbr. 1874 geti svipt Arnarneshrepp endurgjaldi á styrk þeim, er lagður hefir verið Jósef á tímabili því, er hjer rœðir um.

Samkvæmt því, sem þannig er tekið fram, á úrskurður sá er þjer, herra amtmaður, hafið lagt á þetta mál, óraskaður að standa.

— *Brjef landshöfðingja til amtmannsins yfir suður- og vesturumdæminu um vald hreppsnefndar til að gjöra aukaniðurjöfnun.* — Í þóknanlegu

199 brjefi frá 12. þ. m. hafið þjer, herra amtmaður, sent mjer brjef sýslumannsins í Skaptafellsýslu frá 25. apríl þ. á. og er í því skýrt frá, að hann samkvæmt 27. gr. sveitarstjórnarlaganna frá 4. maí 1872 hafi til bráðabirgða fellt úr gildi þá ákvörðun hreppsnefndarinnar í Kleifahrepp að jafna niður á hreppsþúa nálægt 1000 kr. sem aukaútsvari í peningum á yfirstandandi ári; en hreppsnefndin var þá ekki búin að fá samþykki sýslunefndar til þessa samkvæmt 26. gr. 1. tölulið sveitarstjórnarlaganna. Brjefi yðar fylgdi og skýrsla hreppsnefndaroddivitans frá 23. maí þ. á.

Það er ljóst af skjölum málsins, að tilgangur hreppsnefndarinnar með aukaniðurfjöfnun þessari var sá, að borga skuld eina, er hvíldi á sveitinni, og sem amtið hvað eptir annað hafði krafði hana um, en hins vegar hefir sýslumanninum verið það nær skapi, að til þess væri útvegað lán hreppnum til handa. Í þessu efni hafið þjer herra amtmaður, tekið það fram, að eptir því sem á stóð með skuld þessa, og var hún endurgjald fyrir styrk, veittan einum af þurfamönnum hreppsins, verði það að álítast miklu rjettara að útvega peninga þessa, eins og hreppsnefndin vill, með aukaniðurfjöfnun, að því leyti sem hreppsmenn eru færir um slíkt, heldur en eins og sýslumaðurinn hefir bent á með lántöku hreppnum til handa, og eins og jeg í þessu efni algjörlega felst á skilning, yðar herra amtmaður, þannig efast jeg ekki um, að sýslunefndin myndi hafa veitt samþykki það, sem 1. töluliður í 26. gr. sveitarstjórnarlaganna ræðir um, til þess að leggja á aukaútsvar, fyrst hreppsnefndin áleit það haganlegt til þess að geta fullnægt skuldakröfu, er enginn hafði haft neitt í móti.

Jeg er því einnig sammála yður, herra amtmaður um það, að óskilegt hefði verið, að sýslumaðurinn hefði útvegað samþykki sýslunefndarinnar til hinnar fyrirhuguðu útsvarshækkunar, í stað þess að beita embættisvaldi sínu samkvæmt 27. gr. sveitarstjórnarlaganna, og senda yður skýrslu um málið áleiðis til landshöfðingja.

Þar eð mál mál þetta hefir verið mjög langan tíma á leiðinni frá 25. apríl til 12. þ. m. og þar eð engar vísbendingar eru fyrir hendi um það, hvort hreppsnefndin, sem í brjefi sínu frá 23. maí tjáist ekki að hafa verið ófróð um 26. gr. sveitarstjórnarlaganna, siðar meir hefir gjört gangskör að því að fá eða hefir fengið ráðna bót á því, sem vantaði, vil jeg, ef máli þessu eru eigi þannig gjörð greið skil, hjer með þjónustusamlega skora á yður, herra amtmaður, að bjóða sýslumanninum í Skaptafellsýslu að leitast við að útvega Kleifahrepp, svo fljótt, sem audið er, samþykki sýslunefndarinnar til þess, að jafna niður hinu fyrirhugaða aukagjaldi á fardagaárinu 1878—79. Með samþykki þessu verður þá ákvörðun sýslumannsins í Skaptafellsýslu, er ónýtir þá niðurfjöfnun á aukaútsvarinu, er hjer ræðir um, að falla úr gildi.

Auglýsing.

200
18. desbr.

Samkvæmt lögum frá 10. október þ. á. (Stjórnartíð. A, 21), hafa verið prentuð eyðublöð undir brjefspjöld, útbúin póstmerkjum og fást þau á öllum pósthúsum landsins og kosta 5 aura hvert.

Brjefhirðinga- og póstafrageiðslumenn skulu gjöra skil fyrir brjefspjöldum þeim, sem þeir fá til útsölu á sama hátt og fyrir póstmerkjum.

Landshöfðinginn yfir Íslandi Reykjavík 18. desember 1879

Hilmar Finsen.

Jón Jónsson.